

דף ה.

עין משפט א.

או"ח סימן תרצ סעיף יח

יח. יט. לקריאת המגילה ביום י"ד ובט"ו צריך לחזור אחר עשרה, ואם א"א בעשרה קורין אותה ביחיד.

הגה: יש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה^ח, אם קראו אותה בצבור והיחיד לא שמעה יכול לקרוא אפי' לכתחלה ביחיד כיון שקוראין אותה באותה העיר בעשרה.

הגה: גם היחיד מברך עליה כשקורא אותה בזמנה^ט.

עין משפט ה.

יו"ד סימן רכ סעיפים ד ה ו ז

ה. ה. היה עומד בתוך החודש או קודם לו ואמר חודש זה, אסור עד תשלום החדש ומותר ביום ר"ח אפי' שר"ח הוא שני ימים, והראשון הוא לתשלום חדש הראשון שעבר, אפי' הכי מותר כיון שבלשון בני אדם קוראין אותו ר"ח.

ה. ז. אמר חודש אחד או חודש סתם אסור חודש מיום ליום, וה"ה בשנה או שמיטה הדין כן^י, ואם נתעברה השנה אסור בה ובעיבורה.

ה. ח. היה עומד בתוך השנה, או קודם לה, ואמר: השנה זו, אסור עד תשלום השנה ומותר ביום ר"ה. ושנה זו מונים מתשרי, שאפילו אם עומד בכ"ט באלול, כיון שהגיע תשרי, מותר.

ה. ט. אמר: שנה אחת, או שנה, סתם, אסור מעת לעת. ואם נתעברה השנה,

ה. ח. אבל המאירי כתב דאין מצטרפות כיון שאין מצטרפות לזימון וכן הסכים הפר"ח, וקטנים הגם שהם בני חינוך אינן מצטרפין. מ"ב אות ס"ג.

ט. וי"ט ב"י מרמב"ם, אבל בכ"י בסי' תרצ"ב כתב בשם האו"ח דלא אמרו ברכה אחרונה אלא בצבור, אבל דעתו של הב"י דגם יחיד מברך לאחריה. וכ"כ הבן איש חי שהמנהג לברך אחריה גם ביחיד וכ"כ הרדב"ז, ולדינא כל אחד ומנהגו, ועכ"פ יברך בלי שם ומלכות. כה"ח אות קכ"ד.

י. ואסור גם בשנה השביעית. שו"ע סעיף ט'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אסור בה ובעיבורה. ואם עומד בחורף ואמר: שנה זו, והיא מעוברת, אסור עד תשרי ולא אמרינן שאדר שני יעלה במקום אלול.

עין משפט ו.

או"ח סימן תקנ פ"ה ג.

ג. כל הד' צומות האלו אם חלו ביום שבת ^ב נדחין לאחר השבת ^ל.

הגה: ואם חלו בערב שבת ^מ קורים בשחרית ובמנחה ^נ פ' ויחל ^ס. ואם יש חופה ^ע עושים אחר קריאת ויחל ותפילת מנחה.

או"ח סימן תקנב פ"ה י

י. יא. אם חל תשעה באב באחד בשבת או שחל ביום שבת ונדחה, אוכל בשר ושותה יין בסעודה המפסקת בשבת ^פ ומעלה על שולחנו אפי' כסעודת שלמה המלך בעת מלכותו.

הגה: ומ"מ צריך להפסיק מבעוד יום.

כ. לאו דוקא כל הצומות דלעולם עשרה בטבת לא יחול ביום שבת. כה"ח אות ט"ו.
 ל. דלהקדים פורענות לא מקדימין. ב"י, חוץ מתענית אסתר שמקדימין שהוא משום סליחת העוון ואין בו פורענות, ועוד א"א לאחר משום פורים. כה"ח אות ט"ז.

מ. לאו דוקא, דרק עשרה בטבת יכול לחול בע"ש. כה"ח אות י"ז.

נ. ואין אומרים וידויים ונפילת אפים במנחה משום כבוד השבת. ב"י. אבל ענינו אומר הש"ץ בין גואל ישראל לרפאינו. ומטעם זה אין עושין כיפור קטן בע"ש משום שא"א לומר וידויים. כה"ח אות ח"י.

ס. וכך המנהג לקרוא ויחל גם במנחה. כה"ח אות י"ט, כדעת מר"ן והרמ"א.
 ו. ובפרשת ויחל שמדלגים בה הגם שאין מדלגין בנביא וכ"ש בתורה, י"ל דזה היינו בב' ענינים אבל בענין אחד מדלגים. כה"ח אות כ'.

ע. ואסור לחתן לשתות מכוס של ברכה מבעוד יום, אלא נותנים לתינוקות לשתות. מ"א ס"ק ו'. והיינו תינוקות שאין להם דעת להתאבל. כה"ח אות ט', ואות כ"א.

ז. חתן או בעל ברית שחל תענית שהוא משום מנהג כגון יום שמת בו אביו ואמו עדיף שיעשה התרה ולא יתענה. כה"ח אות כ"ב.

יש שנהגו לעשות החופה ביום התענית אחר תפילת שחרית וכל אחד ומנהגו. כה"ח אות כ"ג.

פ. ואם מונע עצמו משום האבלות עבירה היא בידו. מ"ב אות כ"ג.

ומזמנים בסעודה שלישית הגם שהיא סעודה המפסקת משום כבוד שבת. כה"ח אות נ"א.

דף ה:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תרצו פעיף ג.

ג. ד. יום י"ד ויום ט"ו אסורים בהספד ^ז ותענית לכל אדם ובכל מקום, והנשים לא מקוננות בהם שתהיה אחת מדברת וכולן עונות אחריה, נקבר המת אינן מענות ג"כ.

עין משפט ג. או"ח סימן תרצו פעיף ב.

ב. ג. אפי' במקום שנהגו שלא לעשות דוקא ביום מקרא מגילה.

עין משפט ד.הו. או"ח סימן תרצו פעיף א.

א. א. פורים מותר בעשיית מלאכה ^ק, ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ^ר.

הגה: והיום נהגו שלא לעשות בכל מקום ^ש.

א. ב. העושה במקום שנהגו שלא לעשות ^ת אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם, אלא אם הוא בנין של שמחה כגון בית חתנות לבנו.

הגה: מותר לעשות כל מלאכה של מצוה כגון לכתוב פסקי הלכות ^א וכן מלאכות לצורך פורים.

צ. וה"ה דאסורים בבכיה, ברכי יוסף אות ח'.

ק. מגילה דף ה' ע"ב, וב"י.

ר. אבל ע"י עכו"ם מותר. מ"א ס"ק א'. ואם אין לו מה לאכול או יש הפסד בדבר מותר גם לו. מ"ב בשער הציון אות ג'.

ש. וי"א אבל סחורה מותר דשמחה היא לו. ט"ז ס"ק א'.

ת. כ"כ הב"י, ומ"א בס"ק ב'. אבל במקום שנהגו לעשות אין קללה זו שאינו רואה סימן ברכה, ודלא כמשמעות ברמב"ם. כה"ח אות ו'.

ו. ואם חל פורים בע"ש אין להסתפר בו גם לכבוד שבת. כה"ח אות י"א.

א. וכל דבר שא"צ עיון גדול, ב"י בשם האו"ח. מ"ב אות ו'.

עין משפט ז.ז.

או"ח סימן תקעה פ"ה ז

ז. אחר י"ג תעניות בעצירת הגשמים ולא נענו ממעטים במשא ומתן ובבנין של שמחה ובאירוסין^ב ונישואין, אם לא שעדיין לא קיים פו"ר וממעטין בשאילת שלום וכו'.

ועיין עוד שם בסדר הדברים בסעיף ח', ט', י'.

עין משפט ט.

או"ח סימן תרפה פ"ה ד

ה. כרך שהוא ספק^ג אם הוקף בימי יהושע אם לא^ד קורין בי"ד ובט"ו^ה, ולא יברך רק בי"ד שהוא זמן קריאה לרוב העולם.

ב. וזה חמיר אפי' מט' באב שמותר באירוסין, ב"י בשם תוס' במגילה. מ"א ס"ק ז'. ואפי' אירוסין בלא נישואין ובלא סעודה, ויש מתירין בלא סעודה. כה"ח אות ל"ה.

ג. טבריה צריך לקרוא בה ביום י"ד ובט"ו שספק אם הים חשוב כחומה מגמ' מגילה ה' ע"ב.

ו חברון קוראין בה בי"ד, אבל מנהג קדום לקרוא בה ביום י"ד ובט"ו מספק. כה"ח אות י"ז.

ו כתב הרדב"ז ח"א סי' רנ"ב בתשובות החדשות דגם במקומות שא"צ מן הדין לקרות אלא ביום י"ד אין לגעור בהם אם קורין גם בט"ו בלי ברכה והלואי שיזכרו נפלאות ה' בכל יום.

ו בצפת ובכפרים הסמוכים לה כגון כפר ביריא, ועין זיתון קוראין בי"ד ובט"ו. כה"ח אות י"ט.

ד. מוכח מב"י דוקא אם היא מוקפת עתה אבל אם אין לה חומה עתה לפנינו אינו בכלל הספק ואין קורין אלא בי"ד. פר"ח. אבל מהאחרונים וסתמיות דברי מר"ן השו"ע משמע דאין חילוק, וכל שהוא ספק קורין בי"ד ובט"ו. כה"ח אות כ'.

ה. ונוהגין השמחה ומתנות לאכיונים בשניהם. מ"ב אות יו"ד.

ו וכתב בשער הכוונות דף ק"ט ע"א שהאר"י ז"ל בהיותו בביכנ"ס האשכנזים ביום ט"ו באדר בצפת לא היה אומר על הנסים, וכן מהרח"ו בהיותו בדמשק ביום ט"ו בפורים לא אמר על הנסים משום הפסק.